

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobkyně: **B. G. s. r. o., IČO X**
sídlem L. 511/15, P. 2 – N. M.
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Vymazalem
sídlem Wellnerova 1322/3C, Olomouc

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Olomoucký kraj**
sídlem Blanická 19, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí Celního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 2. 11. 2017,
č. j. 87174/2017-580000-11, ve věci zadržení zboží,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2017, č. j. 87174/2017-580000-11, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku **15 342 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Tomáše Vymazala, advokáta se sídlem Wellnerova 1322/3C, Olomouc.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 2. 1. 2018 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2017, č. j. 87174/2017-580000-11 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

žalovaný zamítl námitky žalobkyně proti Protokolu o zadržení zboží ze dne 11. 10. 2017, č. j. 78883-5/2017-580000-61.

B) Žaloba

2. Žalobkyně požadovala, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného. Žalobkyně namítala, že v protokolu chybělo odůvodnění toho, proč žalovaný předmětné zboží zadržel; postup žalovaného tak byl nepřezkoumatelný. V protokolu měly být uvedeny konkrétní důvody a okolnosti, pro které žalovaný přistoupil k zadržení zboží, konkrétní skutečnosti týkající se zadržení neměl vysvětlovat žalovaný až v napadeném rozhodnutí o námitkách.
3. Žalobkyně dále brojila proti tomu, že žalovaný po osobě oprávněné z práv duševního vlastnictví nepožadoval sdělení konkrétních skutečností, které by vedly k závěru, že žalobkyně porušovala práva duševního vlastnictví. Žalobkyně upozornila na to, že v žádosti o přijetí opatření na vnitrostátním trhu ani v podnětu oprávněné osoby ze dne 9. 10. 2017 nebyly uvedeny konkrétní skutečnosti vedoucí ke vzniku podezření na porušení práv duševního vlastnictví ze strany žalobkyně. Žalobkyně doplnila, že podezření musí být vždy založeno na jasných skutečnostech a ty musí celní úřady při zadržení zboží sdělit osobě, která má zboží v době jeho zadržení u sebe, což se v posuzované věci nestalo.

C) Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření ze dne 23. 3. 2018 navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že všechny ochranné známky vztahující se k zadrženému zboží v posuzované věci jsou platné, proto se každý subjekt, včetně žalobkyně, musí zdržet veškerého jednání, kterým by došlo k jejich porušení. Ke vzniku podezření žalovaného na porušení práva duševního vlastnictví vedlo to, že existovaly předmětné ochranné známky, u Celního úřadu pro Královéhradecký kraj byly podány žádosti vlastníka ochranných známek o přijetí opatření a hlavně skutečnost, že byly žádosti o přijetí opatření schváleny. Schválená žádost o přijetí opatření upozorňuje celní orgány na existenci práv duševního vlastnictví a poskytuje jim informace nutné k poskytnutí ochrany těchto práv.
5. V posuzované věci byl pouze podpůrným podkladem pro přijetí opatření na vnitrostátním trhu podnět oprávněné osoby, zástupkyně držitelů práv duševního vlastnictví M. S. Ta v podnětu ze dne 9. 10. 2017 uvedla, že v minulosti bylo u žalobkyně provedeno 5 testovacích nákupů, u kterých bylo potvrzeno padělané zboží, a dále že je na e-shopu žalobkyně zboží nabízeno za podezřele nízkou cenu. Žalovaný během kontroly u žalobkyně zjistil, že v provozovně žalobkyně je nabízeno k prodeji zboží, které vykazuje značný stupeň podobnosti s výrobky vlastníků práv duševního vlastnictví. Protokol o zadržení zboží obsahuje údaj o tom, že bylo zboží zadrženo na základě podnětu zástupce ochranných známek, který obsahuje konkrétní skutečnosti nasvědčující důvodnému podezření z porušování práv duševního vlastnictví. Další důvod vyplynul v průběhu kontroly, protože žalobkyně nepředložila žádné doklady k zadrženému zboží, původ zboží tedy žalobkyně neprokázala. Podmínky pro zadržení zboží tak byly splněny.
6. Podle žalovaného se celní úřady snaží šetřit práva dalších subjektů tím, že ke kontrole zvou držitele práv, kteří jsou schopni označit zboží podezřelé z práv duševního vlastnictví; po těchto osobách však nelze požadovat detaily, které rozliší originální zboží od zboží

porušujícího práva duševního vlastnictví, protože tyto informace často nejsou veřejně přístupné.

7. Žalovaný zdůraznil, že nevede meritorní řízení o porušení ochranných známek, ale zadržením zboží poskytuje předběžné opatření ve smyslu § 6 zákona č. 355/2014 Sb., o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví (dále jen „zákon č. 355/2014 Sb.“) K realizaci tohoto opatření postačuje správnímu orgánu toliko podezření na porušení práva duševního vlastnictví, není vyžadována stoprocentní jistota.
8. Žalovaný doplnil, že zadržení zboží představuje faktický úkon, u nějž se nevydává rozhodnutí. Proti tomuto úkonu může osoba, u níž bylo zboží zadrženo, podat námitky. Jelikož se jedná o jediný obranný prostředek této osoby, přistupují správní orgány k rozhodování o námitkách zodpovědně a přezkoumávají všechny námitky v celém rozsahu. Osoby, jimž bylo zboží zadrženo, mohou podat námitky ve smyslu § 51 zákona č. 355/2014 Sb. proti zásahu celního úřadu spočívajícím v zadržení zboží, nikoli proti obsahu protokolu o zadržení zboží. Žalovaný se se všemi námitkami žalobkyně dostatečně vypořádal, napadené rozhodnutí tak nelze považovat za nepřezkoumatelné. Výhrady proti obsahu protokolu mohla žalobkyně v posuzované věci vyslovit před jeho podpisem, což neučinila.
9. Žalovaný dodal, že k zadržení zboží nedochází automaticky, ale po pečlivém zvážení všech okolností, které má celní úřad k dispozici před provedením kontroly a které vyjdou najevo v průběhu kontroly. Na celní úřad se tak může obrátit jakákoli osoba vykonávající práva duševního vlastnictví, které byla schválena žádost o přijetí opatření na vnitrostátním trhu, a pokud celní úřad shledá její podnět důvodným, přistoupí k zadržení zboží, „*nikoli však automaticky, ale po pečlivém vyhodnocení všech okolností případu, a to před zahájením i v průběhu kontroly, v součinnosti s držitelem práv*“. Podle žalovaného je tak třeba odmítnout, že by celní úřady postupovaly svévolně a rozhodnutí o zadržení či nezadržení zboží by záviselo na jejich libovůli.

D) Skutková zjištění vyplývající ze správního spisu

10. Ze správního spisu vyplynuly následující pro rozhodnutí věci relevantní skutečnosti:
11. Dne 9. 10. 2017 zaslala M. S., zástupkyně držitelů práv duševního vlastnictví, žalovanému podnět nazvaný „*Věc: Zboží podezřelé z porušování práv průmyslového vlastnictví*“. V něm informovala žalovaného o tom, že v minulosti byl u žalobkyně zaznamenán prodej padělků na jejím e-shopu. Dále sdělila, že má „*v současnosti 5 testových nákupů, které byly potvrzené jako padělané zboží. Vzhledem k zakoupeným testovým nákupům a dalším vyhodnoceným znakům jako je na příklad podezřele nízká cena, žádáme o zajištění zboží nesoucí tyto ochranné známky: Fossil, Dielsel, Michael Kors, Calvin Klein, Tissot, Cluse, Adidas, Tommy Hilfiger, Casio, Daniel Wellington*“.
12. Z protokolu o zadržení zboží ze dne 11. 10. 2017, č. j. 78883-5/2017-5800000-61 (dále jen „protokol“), vyplynulo, že žalovaný provedl dne 9. 10. 2017 v provozovně žalobkyně na ulici Velkomoravská 479/19, Olomouc, kontrolu zaměřenou na dodržování práv duševního vlastnictví. Na základě podnětu zástupkyně držitelů ochranných známek pojal žalovaný podezření, že výrobky, které byly předmětem kontroly, porušují práva duševního vlastnictví k ochranným známkám. V protokolu žalovaný sdělil, že jelikož žalovaná nakládala s výrobky, u nichž vzniklo důvodné podezření na porušení práv

duševního vlastnictví, zadržel výrobky popsané v protokolu ze dne 11. 10. 2017. Součástí protokolu bylo poučení o právech a povinnostech žalobkyně.

13. Žalobkyně brojila proti zadržení námitkami ze dne 17. 10. 2017. V nich mimo jiné namítala, že z žádných podkladů ve správním spisu nelze zjistit, co vedlo zástupkyni držitelů práv duševního vlastnictví k podezření, že mohlo být porušeno právo duševního vlastnictví. Správní orgány měly mít jasno o tom, kterých konkrétních značek se podezření týká a z čeho toto podezření vyplývá.
14. Napadeným rozhodnutím žalovaný námitky žalobkyně proti protokolu zamítl. Uvedl, že jej k podezření vedly následující skutečnosti: *„V první řadě samotná skutečnost, že existují předmětné ochranné známky. Dále také skutečnost, že byly podány žádosti vlastníka ochranných známek o přijetí opatření a hlavně, že taková opatření byla přijata.“*

E) Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud ověřil, že žalobu podala osoba k tomu oprávněná, po vyčerpání řádných opravných prostředků a žaloba splňuje všechny formální náležitosti. Žalobkyně podala žalobu ve lhůtě dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Je tedy věcně projednatelná.
16. Krajský soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
17. Žalobkyně v podané žalobě uplatnila námitku nepřezkoumatelnosti. Krajský soud se proto nejprve zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) je totiž závažnou vadou, k níž je krajský soud povinen přihlížet z úřední povinnosti a pro kterou by musel rozhodnutí žalované dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit.
18. Krajský soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán, apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi okolnostmi, které uplatnila žalobkyně, a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody ho vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.
19. Žalobkyně brojila proti tomu, že z žádných podkladů či rozhodnutí správních orgánů nevyplývaly konkrétní skutečnosti, na jejichž základě bylo možné dospět k závěru o podezření na porušení práv duševního vlastnictví. Krajský soud se proto nejprve zabýval tím, kde je podezření upraveno a jaký má vztah k posuzované věci.
20. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 355/2014 Sb. *celní úřad při výkonu dozoru v oblasti nakládání se zbožím na vnitrostátním trhu zadrží*

a) zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, s výjimkou zboží podléhajícího zkáze, pro které nebylo vydáno rozhodnutí pro vnitrostátní trh, nebo

b) zboží, u něhož lze důvodně předpokládat, že je s ním nakládáno v rozporu s podmínkami bezúplatného převodu k humanitárním účelům.

21. Z výše uvedeného ustanovení vyplývá, že podezření na porušení práva duševního vlastnictví je podmínkou pro to, aby mohlo být zboží v souladu s § 13 odst. 1 písm. a) zákona č. 355/2014 Sb. zadrženo.
22. Žalobkyně brojila v žalobě mimo jiné proti tomu, že důvody podezření nebyly popsány v protokolu. S tím se krajský soud neztotožňuje.
23. Podle § 13 odst. 3 zákona č. 355/2014 Sb. *celní úřad informaci o zadržení zboží ústně oznámí osobě, která má zboží v době zadržení u sebe, a poučí ji o právních důsledcích vyplývajících ze zjednodušeného řízení o zničení zboží.* Podle čtvrtého odstavce téhož ustanovení o zadržení zboží celní úřad sepíše protokol.
24. Dle krajského soudu protokol toliko popisuje průběh provedeného zadržení. Prvotní zásah do práv žalobkyně měl neformální povahu, protože dle shora citovaného § 13 odst. 3 zákona č. 355/2014 Sb. žalovaný sdělil informaci o zadržení žalobkyni ústně. Protokol tak sloužil toliko k osvědčení prvotního zásahu a samostatně nezasahoval do práv žalobkyně. Protokol nelze považovat za rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které by muselo splňovat náležitosti dle § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“), nelze tedy shledat pochybení žalovaného v tom, že v protokolu nerozepsal konkrétní důvody pro podezření z porušení práv duševního vlastnictví. Krajský soud doplňuje, že ze zákona č. 355/2014 Sb. nevyplývá žádná možnost, jak brojit proti protokolu po jeho vydání.
25. Bránit se však žalobkyně mohla na rozdíl od protokolu proti samotnému zadržení, jenž představuje zásah do jejích práv. Podle § 51 zákona č. 355/2014 Sb. *proti zásahu celního úřadu spočívajícímu v zadržení zboží nebo pozastavení jeho propuštění podle tohoto zákona může celní deklarant nebo osoba, které bylo zboží zadrženo, nebo osoba, které bylo pozastaveno jeho propuštění, podat do 5 pracovních dnů a v případě zboží podléhajícího zkáze do 3 pracovních dnů ode dne oznámení zadržení nebo pozastavení propuštění zboží námitku. Zmeškání lhůty nelze prominout.* Z citovaného ustanovení jasně vyplývá, že lze brojit námitkami až proti zásahu, který spočívá v zadržení zboží. O námitkách správní orgány rozhodují dle § 51 odst. 4 zákona č. 355/2014 Sb., a rozhodnutí o námitkách již musí obsahovat všechny náležitosti rozhodnutí dle § 68 s. ř.. Rozhodnutí o námitkách musí být dostatečně konkrétní a musí reagovat na námitky namítajícího přezkoumatelnou úvahou.
26. V posuzované věci žalobkyně již v námitkách proti protokolu namítala, že z ničeho nevyplývá důvodné podezření, na jehož základě žalovaný zadržel žalobkyni zboží. Této námitce krajský soud přisvědčil.
27. Žalovaný v napadeném rozhodnutí toliko sdělil, že jej k podezření vedly následující skutečnosti: *„V první řadě samotná skutečnost, že existují předmětné ochranné známky. Dále také skutečnost, že byly podány žádosti vlastníka ochranných známek o přijetí opatření a hlavně, že taková opatření byla přijata“.* Následně pouze odkazoval na rozhodnutí o žádosti o přijetí opatření na vnitrostátním trhu dle § 8 zákona č. 355/2014 Sb. Takovéto zdůvodnění podezření není dle krajského soudu dostatečné.
28. Krajský soud zkoumal, zda jsou v jednotlivých rozhodnutích o žádosti o přijetí opatření týkajících se značek Fossil, Dielsel, Michael Kors, Calvin Klein, Tissot, Cluse, Adidas,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Tommy Hilfiger, Casio a Daniel Wellington uvedeny skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné dospět k závěru o podezření týkající se žalobkyně. Rozhodnutí o žádosti o přijetí opatření jsou velmi kusá, ani ze žádostí o přijetí opatření na vnitrostátním trhu, podaných osobou oprávněnou z práv duševního vlastnictví, u většiny shora jmenovaných značek žádné konkrétní skutečnosti nevyplývají. Žádosti jsou formulářové a obsahují pouze nutné minimum požadovaných informací.

29. Krajský soud tak zjistil, že jediná listina, v níž je podezření na porušení práv duševního vlastnictví alespoň stručně popsáno, je podnět ze dne 9. 10. 2017. V něm zástupkyně držitelů práv duševního vlastnictví obecně sdělila, že v minulosti byl u žalobkyně zaznamenán prodej padělků hodinek, že provedla „*v současnosti 5 testových nákupů, které byly potvrzené jako padělané zboží*“. Dále sdělila, že vzhledem k dalším vyhodnoceným znakům jako je na příklad podezřele nízká cena žádá u zadržení zboží u žalobkyně. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že ani tyto kusé informace nepřevzal žalovaný do rozhodnutí o námitkách. V napadeném rozhodnutí učinil žalovaný zcela obecnou úvahu, bez uvedení konkrétních skutečností a závěrů, z nichž by šlo podezření na porušení práva duševního vlastnictví vyvodit. Závěry žalovaného tak krajský soud shledal nepřezkoumatelnými.
30. Krajský soud proto uzavřel, že z žádného rozhodnutí správních orgánů neměla žalobkyně možnost zjistit, na základě jakých skutečností vzniklo podezření na porušení práv duševního vlastnictví. Krajský soud má za to, že brání-li se osoba, které bylo zadrženo zboží, námitkami, musí správní orgán v rozhodnutí o námitkách sdělit skutečnosti, ze kterých vyplýne, že byly naplněny podmínky pro zadržení zboží dle § 13 zákona č. 355/2014 Sb. To žalovaný v posuzované věci neučinil, neboť důvody a okolnosti vzniku podezření na porušení práv duševního vlastnictví součástí napadeného či jiného rozhodnutí nejsou.

F) Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na výše uvedené závěry krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající ve výše popsáných nedostatcích jeho odůvodnění dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. bez nařízení jednání. Současně krajský soud vrací věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaný je právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšná žalobkyně má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně v celkové výši **15 342 Kč** tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a 2) náklady za zastupování advokátem, stanovené v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), jako odměna za zastupování ve výši 9 300 Kč za 3 provedené úkony právní služby (převzetí věci, sepsí žaloby, replika žalobkyně ze dne 18. 4. 2018) dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. 3 100 Kč za jeden úkon, a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 900 Kč dle § 13 odst. 3 AT, tj. 300 Kč za jeden úkon právní služby. Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem DPH, náleží mu zvýšení odměny a hotových výdajů o 21 % z částky 10 200 Kč, tj. 2 142 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 29. května 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu